

sat for Fare ved, at vi gaa denne Vej. Ja, men den Vej, vi gaa nu i Tiden, da alle Kommuner i Danmark ere interesserede i at faa en lille Formue- og Indkomstskat til Staten for at faa Del i Statstilskuddet, viser, at til Trods derfor er Formue- og Indkomstskatten til Staten stegen hvert Aar. Det kan være, den ikke er stegen i det sidste Ulykkesaar, men ellers er den stegen hvert eneste Aar, saa det kan ikke slaa Formue- og Indkomstskatten til Staten ihjel. Saa er der en Ting, der gør, at man nok skal finde den Indtægt og Formue, der skal lignedes paa; det er, at der skal lignedes efter samme Skala af Indkomst til Kommunen som til Staten. Jeg vil spørge, om de ude i de fattige Kommuner, hvor de have store Byrder, ikke nok skulle finde hver eneste Indkomst og hver eneste Smule Formue, der er i Kommunen? Jo! Det skulle de nok, der dølgens intet. Skulde mon saa hele Kommunen kunne søge at slippe med en lille Statsskat, maa det siges, at saa forstaa vore Skatteraadsmlemmer ikke deres Opgaver. Deres Opgave er at søge enkelte Skatteydere ud i hver Kommune og enkelte Ejendomme i deres Skatteraadskreds og faa dem satte i Skat, og kunne de gøre det, skulle Kommunalbestyrelserne nok ligne paa dem alle, thi ellers vilde det gaa ud over dem selv. Og saa er der en Ting til: Skulde det vise sig enkelte Steder, at der skulde være Tvivl, om Kommunalbestyrelsen eller Skatteraadet ikke paaligner den Formue- og Indkomstskat til Staten, som skulde paalignes, have vi jo § 32 i Formue- og Indkomstskatteloven, hvor der staar, at Paaanke kan ske dels af Finansministeren, dels af Ligningsmyndighederne og dels af de skattepligtige, og der er tilføjet, at Finansministeren kan paaanke enhver Ligning, om hvilken han finder Grund til at antage, at Statskassens Interesse ikke er tilstrækkeligt varetaget. Den Vej maa vi saa gaa. Jeg tror ikke, de ude i de fattigste Kommuner snyde for Statsskatten. Skulde jeg udtale mig om, hvorvidt der muligvis kunde være enkelte Steder, hvor de gøre det, tror jeg, det blev i de bedre stillede Egne, der, hvor de have de store Indkomster og de mange store Formuer, hvor de ikke behøve at regne det saa nøje. Det er min Tro.

For øvrigt var Ministerens Modtagelse af Lovforslaget, som sagt, ret velvillig. Kun paa eet Punkt var han lidt bange. Han var bange for, at Finansministeren vilde sætte sig imod, at et Statstilskud af den her angivne Størrelse skulde gaa ud

af Statskassen. Ja, det er jo ikke gyldne Tider, vi have, det vil jeg indrømme, og jeg sætter Pris paa, at vi have en Finansminister, der er kraftig og ikke lader sig trække med af enhver. En afmægtig Finansminister sætter jeg ikke Pris paa, men en Finansminister maa heller ikke være almægtig. Kan det paavises med klare Tal, at en Opgave er forsømt, maa Finansministeren ikke kunne, jeg havde nær sagt, kuske Tingene og sætte sig imod, at der af Statskassen udredes Midler til at afhjælpe Manglerne.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtalte, at der var ikke Enighed i Udvalget i Fjor, da vi afgav Beretningen. Om det ærede Medlem var til Stede, da Ministeren havde fremført de forskellige Bemærkninger, hvorefter vi havde Møde, mindes jeg ikke, men blandt alle de tilstedeværende Medlemmer tror jeg, der var Enighed om at tiltræde Ministerens Udtalelser. (Stemmer: Ja). Det er godt, og jeg takker for det. Saa sagde det ærede Medlem, at Loven virker hen til, at det bliver en Lettelse for Landkommunerne og et Paalæg for Bykommunerne. Der er ikke en eneste Kommune, der vil faa Paalæg ved denne Lov, men nogle faa Lettelser. Her er ikke sigtet til Land eller By, men kun til dem, som have Vanskelighed ved at bære deres Byrder, og det finde vi ud af ved at spørge: Hvilken Indkomst! have I, hvad Formue have I, hvilke Byrder skulle I bære? Saa sagde det ærede Medlem, at han undrede sig over Lovens § 4, hvor der staar, at ingen Kommune kan faa over Halvdelen af de i Loven omtalte Udgifter. Men det er ikke saa underligt, og der er i Virkeligheden en enkelt Kommune, der efter dette Forslag kunde faa Halvdelen eller en lille Smule over, men den Kommune er ogsaa rigtig overanstrengt. Jeg oplyste i Gaar, at der var en Kommune, hvor en Familie med 3 Børn og 1,800 Kr.s Indtægt kunde komme til at udrede mellem 240 og 250 Kr. Jeg synes, at 120—130 Kr. kunde være tilstrækkeligt. Det er netop det, vi ville naa, at vi fik en jævn Stigning fra den laveste til den højeste Kommune, saa at i hvert Fald den højeste Kommune ikke fik over 1,000 pCt. af sin Indkomst- og Formueskat til Staten at udrede i kommunale Byrder til disse 4 Formaal, det er Maalet.

Ja, Fordelingsreglerne ere vistnok vanskelige at forstaa, men det har været mig umuligt at affatte Loven mere klart, og jeg kan ikke indse, at Udtrykket „Normalbyrdens Delingstal“ skulde være saa vanske-